

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2007. gada 29. martā *

Lieta T-369/00

Département du Loiret (Francija), ko pārstāv A. Karneluti [*A. Carnelutti*], *avocat*,

prasītājs,

ko atbalsta

Scott SA, Senklū [*Saint-Cloud*] (Francija), ko pārstāv sers Džeremijs Levērs [*Jeremy Lever*], *QC*, Dž. Gārdners [*J. Gardner*], Dž. Perecs [*G. Peretz*], *barristers*, R. Grifits [*R. Griffith*] un M. Papadakis [*M. Papadakis*], *solicitors*,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv Ž. Rozē [*G. Rozet*] un J. Flets [*J. Flett*], pārstāvji,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — franču.

par prasību daļēji atcelt Komisijas 2000. gada 12. jūlija Lēmumu 2002/14/EK par valsts atbalstu, ko Francijas Republika piešķīra *Scott Paper SA/Kimberly-Clark* (OV 2002, L 12, 1. lpp.).

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs Dž. D. Kuks [*J. D. Cooke*], tiesneši R. Garsija-Valdekasass [*R. García-Valdecasas*] un I. Labucka, sekretāre K. Kristensena [*C. Kristensen*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2006. gada 25. oktobrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas rašanās fakti

- 1 1969. gadā Amerikas Savienotajās Valstīs reģistrēta sabiedrība *Scott Paper Co.* iegādājās Francijā reģistrētu sabiedrību *Bouton Brochard* un izveidoja neatkarīgu sabiedrību *Bouton Brochard Scott SA*, kas pārņēma *Bouton Brochard* saimniecisko darbību. 1987. gada novembrī *Bouton Brochard Scott* pārdēvēja par *Scott SA*. Šai lietai nozīmīgajā laika posmā *Scott SA* nodarbojās ar papīra ražošanu, kas paredzēts sanitārai lietošanai un māsaimniecībai.

- 2 1987. gada 31. augustā Orleānas [*Orléans*] pilsēta (Francija), Luarē departaments [*Département du Loiret*] (Francija) un *Scott* noslēdza vienošanos par 48 hektāru liela zemes gabala pārdošanu šai sabiedrībai Lasosē [*La Saussaye*] industriālajā zonā un par maksu par notekūdeņu novadīšanu, kas bija jāaprēķina pēc izdevīgāka tarifa (turpmāk tekstā — “*Scott* vienošanās”). Šī vienošanās paredzēja, ka prasītājs un Orleānas pilsēta piedalīsies *Scott* teritorijas labiekārtošanā ar maksimālo summu 80 miljonu Francijas franku (FRF) apmērā (12,2 miljoni EUR).

- 3 Attiecīgā zemes gabala labiekārtošanai nepieciešamo darbu un pētījumu veikšana tika uzticēta *société d'économie mixte pour l'équipement du Loiret* (turpmāk tekstā — “*Sempel*”). No 1987. gada 12. septembra nolīguma, kas noslēgts starp prasītāju, Orleānas pilsētu un *Sempel* (turpmāk tekstā — “*Sempel* nolīgums”), izriet, ka Orleānas pilsēta nodeva *Sempel* 68 hektārus zemes par simbolisku cenu — vienu franku. Turklāt no *Scott* vienošanās 4. panta, kā arī no *Sempel* nolīguma 12. panta izriet, ka *Sempel* pārdošot *Scott* 48 hektārus zemes un ražotni noliktavu par 31 miljonu FRF (4,7 miljoni EUR), proti, 65 FRF/m².

- 4 1996. gada novembrī Francijas Valsts kontrole [*Cour des comptes française*] publicēja publisku ziņojumu ar nosaukumu “Vietējo pašvaldību atbalsts uzņēmumiem”. Ar šo ziņojumu Valsts kontrole vēlējās vērst uzmanību uz dažiem iespējamiem atbalstiem, kurus Francijas pašvaldības piešķir atsevišķiem uzņēmumiem un it īpaši par 48 hektāru liela zemes gabala Lasosē industriālajā zonā nodošanu *Scott*.

- 5 Pēc šī ziņojuma publikācijas 1996. gada 23. decembra vēstulē Komisija saņēma sūdzību par izdevīgajiem nosacījumiem, ar kādiem Orleānas pilsēta un Luarē departaments pārdeva šo 48 hektārus lielo zemes gabalu *Scott*, un par maksu, kāda šai sabiedrībai esot aprēķināta par notekūdeņu novadīšanu.

- 6 1997. gada 17. janvāra vēstulē Komisija lūdza Francijas iestādes sniegt papildu informāciju. No 1997. gada janvāra līdz 1998. gada aprīlim tai sekoja korespondences apmaiņa starp Francijas iestādēm un Komisiju par papildu informāciju un prasītajiem precizējumiem.

- 7 1996. gada janvārī *Scott* akcijas pārpirka *Kimberly-Clark Corp.* 1998. gada janvārī tā paziņoja par attiecīgās rūpnīcas slēgšanu. Rūpnīcas aktīvus, proti, zemes gabalu un papīrfabriku, 1998. gada jūnijā pārpirka *Procter & Gamble* (turpmāk tekstā — “*P & G*”).

- 8 1998. gada 10. jūlija vēstulē Komisija informēja Francijas iestādes par savu 1998. gada 20. maija lēmumu uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru un uzaicināja šīs iestādes iesniegt apsvērumus un atbildēt uz dažiem jautājumiem. Ar iepriekš minētās vēstules publikāciju 1998. gada 30. septembra *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 301, 4. lpp.) ieinteresētās puses tika informētas par procedūras uzsākšanu un tika uzaicinātas iesniegt iespējamus apsvērumus par attiecīgajiem pasākumiem.

Apstrīdētais lēmums

- 9 Formālās izmeklēšanas procedūras beigās 2000. gada 12. jūlijā Komisija pieņēma Lēmumu 2002/14/EK par valsts atbalstu, ko Francijas Republika piešķīra *Scott Paper SA/Kimberly-Clark* (OV 2002, L 12, 1. lpp., turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”). Pēc tam, kad tika celta šī prasība (skat. turpmāk tekstā 13. punktu), Komisija 2001. gada 2. martā Francijas Republikai paziņoja Apstrīdētā lēmuma kļūdas labojumu. Tādējādi tika grozīts Apstrīdētā lēmuma 1. pants un 172., 217. apsvērums, un 239. apsvēruma b un a) apakšpunkts.

10 Apstrīdētā lēmuma grozītajā versijā bija paredzēts:

“1. pants

Valsts atbalsts kā izdevīgāka zemes gabala cena un maksas par notekūdeņu novadišanu izdevīgāks tarīfs, ko Francijas Republika ir piešķīrusi *Scott* par 39,58 miljonu FRF lielu summu (6,03 miljoni EUR), vai saskaņā ar aktualizēto vērtību 80,77 miljoni FRF (12,3 miljoni EUR) kā izdevīga zemes gabala cena [...] ir nesaderīgs ar kopējo tirgu.

2. pants

1. Francija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu no tā saņēmēja attiecīgo atbalstu, kas paredzēts 1. pantā un jau ir ticis nelikumīgi nodots tā rīcībā.

2. Atgūšanai jānotiek nekavējoties saskaņā ar valsts tiesībās minētajām procedūrām, ja vien tās nodrošina tūlītēju un efektīvu šī lēmuma izpildi. Atgūstamajā atbalstā ietilpst procenti, sākot no dienas, kad atbalsts tika nodots saņēmēju rīcībā, līdz tā atgūšanas datumam. Procentus aprēķina, pamatojoties uz atsauces likmi, kas tiek izmantota subsīdijas ekvivalenta aprēķinam reģionālā atbalsta ietvaros.”

- 11 Attiecībā uz procentu aplikšanu ar nodokli Komisija uzskatīja (Apstrīdētā lēmuma 239. apsvērumš):

“Lai atjaunotu ekonomiskos apstākļus, kādos uzņēmumam būtu bijis jādarbojas tad, ja nesaderīgais atbalsts tam nebūtu piešķirts, Francijas iestādēm ir jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai atceltu no atbalsta izrietošās priekšrocības un atgūtu šo atbalstu no tā saņēmēja.

Atbalsts ir jāatgūst atbilstoši Francijas tiesībās minētajām procedūrām. Atgūstamajā atbalstā ietilpst procenti, sākot no dienas, kad atbalsts tika piešķirts, līdz tā faktiskās atmaksas datumam, un kurus aprēķina, pamatojoties uz atsaucē likmi, kas tiek izmantota subsīdijas ekvivalenta aprēķinam Francijas reģionālā atbalsta ietvaros.”

- 12 Tādējādi atgūstamā atbalsta aktualizētajā vērtībā, kādu aprēķināja Komisija, proti, 80,77 miljoni FRF (skat. iepriekš 10. punktu), tiek ņemta vērā procentu likme, sākot no dienas, kad nelikumīgais atbalsts tika piešķirts, līdz Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas datumam. Šie procenti atbilst atsaucē likmei, ko Komisija izmanto, lai noteiktu publisko subsīdiju atbalsta elementu Francijā, proti, “5,7 % kopš 2000. gada 1. janvāra” (Apstrīdētā lēmuma 172. un 239. apsvērumš).

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 13 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2000. gada 4. decembrī, prasītājs cēla šo prasību.

- 14 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2000. gada 30. novembrī un reģistrēts ar numuru T-366/00, *Scott* cēla arī prasību daļēji atcelt Apstrīdēto lēmumu.
- 15 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2001. gada 19. martā, *Scott* lūdza atļauju iestāties šajā tiesvedībā prasītāja prasījumu atbalstam.
- 16 Ar piektās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētāja 2001. gada 10. maija rīkojumu *Scott* tika atļauts iestāties šajā lietā prasītāja prasījumu atbalstam.
- 17 Pēc *Scott* lūguma Pirmās instances tiesa pirms lietas izskatīšanas pēc būtības nolēma izskatīt jautājumu par termiņa beigšanos, ko lietā T-366/00 izvirzīja *Scott*, piemērojot Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma [88]. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.), 15. pantu.
- 18 Ar 2003. gada 10. aprīļa spriedumiem Pirmās instances tiesa noraidīja prasītāja un *Scott* celtās prasības, ciktāl tās bija pamatotas ar to, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 659/1999 15. pantu, un lēmums par tiesāšanās izdevumiem šajās lietās tika atlikts (2003. gada 10. aprīļa spriedumi lietā T-366/00 *Scott*/Komisija, *Recueil*, II-1763. lpp., un lietā T-369/00 *Département du Loiret*/Komisija, *Recueil*, II-1789. lpp.). Tika nolemts pārējā daļā turpināt tiesvedību.
- 19 Gaidot Tiesas spriedumu par apelācijas sūdzību, ko cēla *Scott* pret iepriekš 18. punktā minēto spriedumu lietā *Scott*/Komisija, Pirmās instances tiesa apturēja tiesvedību šajā lietā, kā arī lietā T-366/00.

- 20 Ar 2005. gada 6. oktobra spriedumu lietā C-276/03 P *Scott/Komisija* (Krājums, I-8437. lpp.) Tiesa noraidīja apelācijas sūdzību, ko cēla *Scott* pret iepriekš 18. punktā minēto 2003. gada 10. aprīļa spriedumu lietā *Scott/Komisija*.
- 21 Ar 2005. gada 10. novembra vēstuli Pirmās instances tiesa uzaicināja lietas dalībniekus sniegt savus apsvērumus par tiesvedības atjaunošanu, ņemot vērā iepriekš 20. punktā minēto 2005. gada 6. oktobra spriedumu lietā *Scott/Komisija*. Prasītājs 2005. gada 24. novembra atbildē apstiprināja, ka tas uztur pamatus savas prasības atbalstam.
- 22 Pamatojoties uz tiesneša referenta ziņojumu, Pirmās instances tiesa nolēma atsākt mutvārdu procesu un procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzaicināja lietas dalībniekus atbildēt rakstveidā uz vairākiem jautājumiem. Šis lūgums tika izpildīts.
- 23 2006. gada 25. oktobra tiesas sēdē tika uzklausīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem jautājumiem.
- 24 Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:
- atcelt Apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tajā par nelikumīgu atzīts valsts atbalsts, kas piešķirts kā izdevīgāka zemes gabala cena un ar kuru tiek uzdots atmaksāt 39,58 miljonu FRF lielu summu (6,03 miljoni EUR), vai saskaņā ar aktualizēto vērtību 80,77 miljoni FRF (12,3 miljoni EUR);
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

25 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- noraidīt prasību kā nepamatotu;
- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

26 *Scott*, kā personas, kas iestājusies lietā prasītāja prasījumu atbalstam, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par pieņemamu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

27 Savas prasības atbalstam prasītājs izvirza divus pamatus. Pirmais izriet no principa par Kopienu tiesību nepiemērošanu ar atpakaļejošu spēku pārkāpuma un tiesiskās drošības principa pārkāpuma, kā arī EKL 87. un 253. panta pārkāpuma tiktāl, ciktāl Komisija piemēroja Paziņojumu 97/C 209/03 par valsts atbalsta elementiem, publiskajām iestādēm pārdodot zemi un ēkas (OV 1997, C 209, 3. lpp.). Otrais pamats izriet no EKL 87. panta 1. punkta pārkāpuma, kā arī no EKL 253. panta pārkāpuma. Otrajam pamatam ir piecas daļas, kas attiecas uz šādiem Apstrīdētā lēmuma aspektiem:

- attiecīgā zemes gabala pārdošanas publiskošana;

- nodokļu ienākumi no *Scott* darbības uzsākšanas;
- izdevumi, kas radušies vispārēju interešu dēļ;
- kļūda atbalsta aprēķinā;
- procentu kapitalizācija.

28 Vispirms ir jāizvērtē otrā pamata piektā daļa.

Lietas dalībnieku argumenti

29 Prasītājs uzsver, ka Komisija, Apstrīdētajā lēmumā paredzot procentu kapitalizāciju, ir pārkāpusi EKL 87. panta 1. punktu un EKL 253. pantu. Šajā kontekstā tas atzīmē, ka *statu quo ante* atjaunošana neparedz procentu kapitalizāciju, bet gan noteiktu ikgadēju procentu iekasēšanu. Procentu kapitalizācija neesot pastāvīga Komisijas prakse. Turklāt prasītājs apgalvo, ka Komisija nav pamatojusi prasību par procentu kapitalizāciju, tādējādi pārkāpjot EKL 253. pantu.

30 *Scott* piekrīt, ka atsevišķos gadījumos būtu atbilstoši piemērot salikto procentu likmi, lai atceltu priekšrocības, kuras saņēmējs izmantoja, piemēram, gadījumā, kad tas noguldīja bezprocentu aizdevuma summu, ko tam piešķīra dalībvalsts, un guva neto peļņu pēc atmaksas rikojuma, kurā nebija paredzēta salikto procentu likme, izpildes.

Šis īpašais gadījums tomēr neatbilstot šīs lietas apstākļiem, un Apstrīdētajā lēmumā netiek apgalvots pretējais.

- 31 *Scott* piebilst, ka no Apstrīdētā lēmuma 2. panta, kurā paredzēts, ka atbalsts ir jāatgūst saskaņā ar valsts tiesību aktiem, izriet, ka procenti, kas atbilst laika posmam no Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dienas līdz atbalsta atmaksas datumam, tiks aprēķināti, izmantojot vienkāršo procentu likmi. Tātad, ja ir pamatoti, ka šādā veidā tiek aprēķināti procenti par šo laika posmu, tad būtu vēl pamatotāk, ka šos procentus aprēķinātu pēc vienkāršās metodes arī laika posmam no atbalsta piešķiršanas dienas līdz Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas datumam.
- 32 Komisija atgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru nelikumīga atbalsta gadījumā, kas paziņots par nesaderīgu ar kopējo tirgu, ir jāatjauno efektīvas konkurences apstākļi (Apstrīdētā lēmuma 218. apsvēruma). Šim nolūkam priekšrocības, kuras saņēmējs faktiski izmantoja, būtu pilnībā jāatceļ. Saskaņā ar Komisijas viedokli Apstrīdētajā lēmumā, nosakot atbalsta pašreizējo nominālvērtību (skat. 172. apsvērumu), ņēma vērā faktisko labumu, kas pielīdzināms bezprocentu aizdevumam, kuru saņēmējs izmantoja attiecīgajā laika posmā. Aktualizētā vērtība esot pielīdzināma finansiālai priekšrocībai, kas izriet no kapitāla bezmaksas nodrošināšanas uz noteiktu laiku un atspoguļojot izmaksas, kādas *Scott* būtu jāsedz, ja tā šo summu būtu aizņēmusies bankā no 1987. gada līdz Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dienai. Komisija atzīmē, ka nostāja, ko tā pieņēmusi Apstrīdētajā lēmumā, atbilst Pirmās instances tiesas nostājai 1995. gada 8. jūnija spriedumā lietā T-459/93 *Siemens/ Komisija* (*Recueil*, II-1675. lpp., 97. punkts) un tādējādi lēmums ir pietiekami pamatots.
- 33 Komisija norāda, ka aktualizētā vērtība, kas minēta Apstrīdētajā lēmumā, jau ietver priekšrocības, ko saņēmējs izmantoja no atbalsta saņemšanas dienas 1987. gadā līdz lēmuma pieņemšanas dienai; tādējādi ir vēl tikai jāņem vērā procenti par laika posmu no lēmumu pieņemšanas dienas līdz atbalsta faktiskas atmaksāšanas datumam.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 34 Vispirms ir jāizvērtē prasītāja arguments, saskaņā ar kuru Komisija nav pietiekoši pamatojusi savu lēmumu aktualizēt atbalsta vērtību, piemērojot salikto procentu likmi.
- 35 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru EKL 253. pantā prasītais pamatojums jāpielāgo attiecīgā akta būtībai, un tam nepārprotami un nepārprotami jāatspoguļo iestādes — akta autores — argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām noskaidrot veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai īstenot kontroli. Pamatojuma prasība ir jāizvērtē, ņemot vērā konkrētā gadījuma apstākļus, tostarp akta saturu, izvirzīto motīvu būtību un akta adresātu vai citu personu, kuras šis akts skar tieši un individuāli, iespējamās intereses saņemt paskaidrojumus. Netiek prasīts, lai pamatojums precizētu visus atbilstošos faktiskos un tiesiskos apstākļus, jo jautājums, vai akta pamatojumā ir izpildītas EKL 253. panta prasības, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai šī panta formulējumu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tiesību normas, kas regulē attiecīgo jomu (Tiesas 1998. gada 2. aprīļa spriedums lietā C-367/95 P Komisija/Sytraval un *Brink's France, Recueil*, I-1719. lpp., 63. punkts, un 2003. gada 30. septembra spriedums lietā C-301/96 Vācija/Komisija, *Recueil*, I-9919. lpp., 87. punkts).
- 36 Šajā gadījumā Apstrīdētajā lēmumā tiek piemērota procentu likme 5,7 % apmērā un netiek precizēts, ka tā ir saliktā procentu likme. Tikai veicot aprēķinus par 80,77 miljoniem FRE, kuri tika norādīti kā atbalsta “aktualizētā vērtība”, kas kopš tā piešķiršanas 1987. gadā tika aprēķināta 39,58 miljonu FRF vērtībā, lasītājs var secināt, ka tika izmantota saliktā procentu likme. Komisija nenorāda pamatojumu, kādēļ tā piemēroja salikto procentu likmi, nevis vienkāršo procentu likmi. Tā arī nenorāda, kādā veidā procentu likmes piemērošana sniedz iespēju 2000. gadā aktualizēt atbalsta vērtību, kas piešķirts kā zemes gabala pārdošana par izdevīgāku cenu 1987. gadā.

- 37 Prasītājs, ko atbalsta *Scott*, norāda, ka, tā kā procentu kapitalizācija ir jauninājums Komisijas praksē, tad tai šajā sakarā vajadzēja pamatot savu lēmumu.
- 38 Ir jākonstatē, ka Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī neviens no noteikumiem neparedzēja to, ka atgūšanas rīkojumos paredzētā procentu likme būs salikta, un ka parasti Komisija atgūšanas rīkojumos neparedzēja salikto procentu likmi.
- 39 Pirmkārt, attiecībā uz šādu noteikumu neesamību ir jāatgādina, ka Komisijai piešķirtās pilnvaras pieņemt lēmumus, ar ko tiek uzdots atgūt nelikumīgi piešķirtus atbalstus, šobrīd paredz Regula Nr. 659/1999 (šajā sakarā skat. iepriekš 18. punktā minēto spriedumu lietā *Département du Loiret/Komisija*, 50. un 51. punkts). No Regulas Nr. 659/1999 14. panta 2. punkta izriet, ka “atbalsts, kas ir jāatgūst saskaņā ar atgūšanas lēmumu, ietver procentus, kas aprēķināti pēc atbilstīgas likmes, ko nosaka Komisija”. Komisija savās rakstveida atbildēs uz Pirmās instances tiesas jautājumiem apstiprināja, ka šajos noteikumos nav precizēts tas, vai ir piemērojama saliktā vai vienkāršā procentu likme.
- 40 Paziņojumā par procentu likmēm, kas jāpiemēro, atgūstot nelikumīgi piešķirtus atbalstus, kas publicēts 2003. gada 8. maijā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 110, 21. lpp.), proti, trīs gadus pēc Apstrīdētā lēmuma publikācijas datuma, Komisija konstatēja, ka ir radies jautājums par to, vai procentu likmei, ko piemēro, atgūstot nelikumīgi piešķirtus atbalstus, būtu jābūt vienkāršai vai saliktai, un tā nosprieda, ka ir “steidzami jāizskaidro nostāja šajā sakarā”. Tādējādi tā informēja dalībvalstis un ieinteresētās personas par to, ka visos lēmumos, kurus tā turpmāk pieņems un kuros tiks uzdots atgūt nelikumīgi piešķirtus atbalstus, tā piemēros atsaucē likmes, pamatojoties uz salikto procentu likmi. *A contrario* no tā izriet, ka pirms šī paziņojuma pieņemšanas Komisijas pozīcija attiecībā uz saliktās procentu likmes piemērošanu atbalsta atgūšanas rīkojumos nebija pati par sevi saprotama.

- 41 Tiesiskajā regulējumā saliktās procentu likmes piemērošanu nostiprināja tikai Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999 (OV L 140, 1. lpp.), 11. panta 2. punkts, saskaņā ar kuru “procentu likmi piemēro gan parāda pamatsummai, gan procentiem līdz atbalsta atmaksāšanas dienai”.
- 42 Otrkārt, Komisija nav pierādījusi, ka rīkojumos par atbalsta atgūšanu, kurus tā pieņēma Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā, tā piemēroja salikto procentu likmi. No vienas puses, tā Apstrīdētajā lēmumā nemin nevienu lēmumu šajā sakarā. No otras puses, atbildē uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumu par Komisijas praksi tajā laikā tā nevarēja norādīt nevienu lēmumu, pamatojoties uz kuru piemēro salikto procentu likmi, kas būtu pieņemts pirms Apstrīdētā lēmuma.
- 43 No tā izriet, ka saliktās procentu likmes piemērošanas šajā gadījumā bija pirmā Komisijas jaunās un nozīmīgās politikas izpausme. Komisijai Apstrīdētajā lēmumā vajadzēja, pirmkārt, norādīt, ka tā ir nolēmusi kapitalizēt procentus, un, otrkārt, pamatot savu pieeju (šajā sakarā un pēc analogijas skat. Tiesas 1975. gada 26. novembra spriedumu lietā 73/74 *Fabricants de papiers peints*/Komisija, *Recueil*, 1491. lpp., 31.–34. punkts). Pretēji tam, ko apgalvo Komisija (skat. iepriekš 32. punktu), atsaucē uz spriedumu lietā *Siemens*, kurā vispārīgi ir runa par nozīmi, kāda ir procentu aplikšanai ar nodokli, šajā gadījumā nav vajadzīgās informācijas.
- 44 Ir jāpiebilst, ka ņemot vērā laika posmu, kas ir pagājis no strīdīgās pārdošanas datuma līdz Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas datumam, proti, 13 gadi, salikto procentu piemērošana būtiski no finansiālā viedokļa ietekmē atgūstamā atbalsta summu (skat. iepriekš 11. punktu). Tādēļ prasītājam un personai, kas iestājusies lietā, bija īpaša interese noskaidrot iemeslus, kas bija pamatā salikto procentu piemērošanai. Šādos apstākļos Komisijai bija vēl lielāks pienākums pamatot Apstrīdēto lēmumu.

- 45 Turklāt Komisijas pamatojums ir nepietiekams attiecībā uz procentu likmes 5,7 % apmērā izmantošanu. Apstrīdētajā lēmumā Komisija aprobežojas, to raksturojot kā atsaucē likmi, ko tā izmanto, lai noteiktu valsts subsīdiju atbalsta elementu Francijā kopš 2000. gada 1. janvāra, un zemsvītras piezīmē min tabulu, ko tā ir izveidojusi un ko tā izmanto, lai noteiktu atbalsta “subsīdijas ekvivalentu”, un kas atspoguļo dalībvalstīm noteiktās atsaucē likmes un aktualizētās vērtības (172. un 239. apsvērumus).
- 46 Saskaņā ar Komisijas 1997. gada Paziņojumu par atsaucē likmes un diskonta likmes noteikšanas metodi (OV C 273, 3. lpp.), “orientējošo likmi [...] nosaka kā piecu gadu *inter-bank-swap* likmi, pieskaitot [...] garantiju”. Šķiet, ka 5,7 % likme 2000. gadā atbilda piecu gadu atsaucē likmei. Apstrīdētajā lēmumā nav pamatota šādas likmes izmantošana attiecībā uz 13 gadu laika posmu, kas aizsākās no strīdīgā pārdošanas darījuma dienas 1987. gadā līdz Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdim 2000. gadā.
- 47 Turklāt 1997. gada paziņojumā nav nevienas norādes attiecībā uz jautājumu, vai likmei ir jābūt vienkāršai vai saliktai. Līdz Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dienai attiecīgā tabula tika izmantota tam, lai piemērotu vienkāršās procentu likmes. Apstrīdētajā lēmumā nav izklāstīts nekāds pamatojums par to, kāpēc šīs likmes tika pieņemtas procentu aprēķināšanai saskaņā ar salikto metodi.
- 48 Komisija norāda, ka saliktās likmes izmantošana, lai aktualizētu subsīdijas sākotnējo vērtību, tiek pamatota ar nepieciešamību atjaunot faktiskas konkurences apstākļus, atceļot saņēmēja izmantotās priekšrocības (skat. iepriekš 32. punktu).
- 49 Šāda pamatojuma priekšnoteikums ir tas, ka, no vienas puses, saņēmējs šajā datumā vēl izmanto priekšrocības un, no otras puses, apstrīdētā atbalsta veids ir līdzvērtīgs bezprocentu aizdevuma summai, kas atbilst sākotnējās subsīdijas vērtībai. Apstrīdētajā lēmumā nav neviena paskaidrojuma par šo jautājumu.

- 50 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Apstrīdēto lēmumu, 1987. gadā *Scott* piešķirtais atbalsts izpaudās kā labiekārtota zemes gabala atsavināšana par izdevīgāku cenu, proti, par cenu, kas bija zemāka nekā tā laika tirgus vērtība. Šādos apstākļos nav acīmredzami, ka sākotnējās subsīdijas paredzamās vērtības aktualizācijas rezultātā, piemērojot salikto procentu likmi 5,7 % apmērā attiecīgajā laika posmā, tiek iegūta summa, kas atbilst atbalsta vērtībai, kuru saņēmis kā nekustamā īpašuma īpašnieks izmantoja 2000. gadā. Komisija konstatēja, ka 1987. gadā piešķirtā priekšrocība izpaudās kā labiekārtota zemes gabala īpašumtiesību nodošana, kas subsidēts 56 % apmērā (39,58 miljoni FRF no kopējās aprēķinātās vērtības — 70,588 miljoniem FRF). Apstrīdētajā lēmumā nav precizēts tas, kādā veidā *Scott* šī lēmuma pieņemšanas brīdī vēl joprojām īsteno šīs priekšrocības.
- 51 Turklāt nav šaubu, ka *Scott* beidza savu darbību Lasosē industriālajā zonā un ka zemes gabals un rūpnīca 1998. gadā tika pārdoti *P & G* (skat. iepriekš 7. punktu) par cenu, kas saskaņā ar Francijas iestāžu viedokli (Apstrīdētā lēmuma 162. apsvērums) bija 27,6 miljoni FRF. Lai gan Komisija neuzskatīja par nepieciešamu pārbaudīt šo summu, tā neapstrīd to, ka šī pārdošana notika normālos tirgus apstākļos, un tā šo pārdošanu Apstrīdētajā lēmumā izvērtē, atzīstot, ka zemes gabals tika pārdots par 27,6 miljoniem FRF (163.–166. apsvērums). Šī cena bija zemāka ne tikai par Komisijas 1987. gadā noteikto vērtību (70,588 miljoni FRF), bet tā bija zemāka arī par 31 miljonu FRF lielu summu, ko *Scott* samaksāja *Sempel*.
- 52 Šādos apstākļos un Apstrīdētajā lēmumā neesot pamatojumam attiecībā uz saikni starp iespējamām priekšrocībām, ko 2000. gadā īstenoja *Scott*, un 80,77 miljonu FRF lielu summu, Pirmās instances tiesai nav iespējams veikt tiesas kontroli par jautājumu, vai saliktās procentu likmes izmantošanas rezultātā tiek iegūta aktualizētā vērtība, kas atbilst atceļamo priekšrocību vērtībai.
- 53 Visbeidzot, Apstrīdētajā lēmumā ir acīmredzams konsekvences trūkums, ko Komisija nav paskaidrojusi. Lai gan Komisija Apstrīdētajā lēmumā ir aprēķinājusi

atbalsta aktualizēto vērtību, izmantojot salikto procentu likmi, no minētā lēmuma 2. panta, kurā ir paredzēts, ka atbalsts ir jāatgūst saskaņā ar valsts tiesību aktiem (skat. iepriekš 11. punktu), izriet, ka procenti, kas atbilst laika posmam, sākot no Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dienas līdz atbalsta atmaksas datumam, tiks aprēķināti, piemērojot vienkāršo likmi. Komisija nav pamatojusi to, ka līdz Apstrīdētā lēmuma pieņemšanai tiek piemērota saliktā procentu likme, bet no tā pieņemšanas līdz atbalsta atmaksas dienai — vienkāršā procentu likme. Turklāt, kaut arī *Scott* norādīja uz šo konsekvences trūkumu (skat. iepriekš 31. punktu), Komisija šīs tiesvedības ietvaros pat nemēģināja attaisnot savu viedokli šajā sakarā.

- 54 No tā izriet, ka Apstrīdētais lēmums nav pietiekami pamatots. Tātad ir jāpieņem otrā pamata piektā daļa un jāatceļ Apstrīdētais lēmums tiktāl, ciktāl tas attiecas uz atbalstu, kas piešķirts kā izdevīgākas cenas par strīdīgo zemes gabalu noteikšana, un nav jāizskata pārējie pamati un argumenti, kas izvirzīti prasības atbalstam.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 55 Iepriekš 18. punktā minētajā spriedumā lietā *Département du Loiret/Komisija* Pirmās instances tiesa atlika lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.
- 56 Tātad Pirmās instances tiesai šajā spriedumā ir jālemj par visiem tiesāšanās izdevumiem, kas attiecas uz dažādām tiesvedībām Pirmās instances tiesā.
- 57 Atbilstoši Pirmās instances tiesas reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās

izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā atbildētājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāsedz savi tiesāšanās izdevumi un jāatlīdzina arī prasītāja un *Scott* tiesāšanās izdevumi saskaņā ar to prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

- 1) atcelt Komisijas 2000. gada 12. jūlija Lēmumu 2002/14/EK par valsts atbalstu, ko Francijas Republika piešķir *Scott Paper SA/Kimberly-Clark*, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz atbalstu, kas piešķirts, paredzot izdevīgāku cenu par šī lēmuma 1. pantā minēto zemes gabalu;
- 2) Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina prasītāja un *Scott* tiesāšanās izdevumus.

Cooke

García-Valdecasas

Labucka

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2007. gada 29. martā.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

J. D. Cooke